

14.9.2009

B7-0044/2009

PROJEKT REZOLUCJI

złożony po oświadczeniu Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie pożarów lasów w lecie 2009 r.

Martin Schulz, Marita Ulvskog, Linda McAvan, Stavros Lambrinidis, Juan Fernando López Aguilar, Edite Estrela, Gilles Pargneaux, Anni Podimata, Kriton Arsenis, Georgios Stavrakakis, Andres Perello Rodriguez, Luis Manuel Capoulas Santos, Inés Ayala Sender, Maria Badia i Cutchet, María Paloma Muñiz De Urquiza, Francesca Balzani, Maria Eleni Koppa, Chrysoula Paliadeli, Sylvana Rapti, Giorgos Papakonstantinou, Jo Leinen
w imieniu grupy politycznej S&D

B7-0044/2009

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie pożarów lasów w lecie 2009 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 174 traktatu WE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie zwiększenia zdolności Unii do reagowania w przypadku katastrof (P6_TA(2008)0304),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia zdolności Unii do reagowania w przypadku katastrof (COM(2008)0130),
- uwzględniając sprawozdanie wydane przez Komisję Europejską w dniu 9 maja 2006 r., zatytułowane „Europejskie siły ochrony ludności: pomoc Europy”,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Pożary lasów w Europie w 2008 r.”, wydane w 2008 r. przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej,
- uwzględniając sprawozdanie wydane w 2008 r. przez Europejską Agencję Środowiska, zatytułowane „Europejskie lasy – warunki i zrównoważone wykorzystanie ekosystemu”,
- uwzględniając punkt 12. konkluzji prezydencji przyjętych na posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbyło się w dniu 15 i 16 czerwca 2006 r., dotyczący zdolności Unii do reagowania w sytuacjach nagłych i kryzysowych oraz w przypadku katastrof,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza jej terytorium, w których wzywał Komisję i państwa członkowskie do wysiłków na rzecz zacieśnienia współpracy w zakresie środków ochrony ludności w przypadku klęsk żywiołowych, z myślą o zapobieganiu ich niszczącym skutkom i minimalizowaniu ich konsekwencji, szczególnie poprzez udostępnienie dodatkowych zasobów w dziedzinie ochrony ludności,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie zwiększenia zdolności Unii do reagowania w przypadku katastrof¹, w sprawie klęsk żywiołowych² i w sprawie pożarów lasów oraz powodzi³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie podjęcia wyzwań związanych z wylesianiem i degradacją lasów,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (COM(2005)0108) oraz

---

¹ P6_TA(2008)0304.

² P6_TA(2007)0362.

³ P6_TA(2006)0349.

stanowisko Parlamentu przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 maja 2006 r.¹,

- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej, przyjęty wspólnie przez Radę, przedstawicieli rządów państw członkowskich zasiadających w Radzie, Parlament Europejski i Komisję w dniu 18 grudnia 2007 r.²,
  - uwzględniając Wytyczne dotyczące wykorzystania zasobów wojska i służb ochrony ludności w akcjach ratowniczych w razie wystąpienia katastrofy (wytyczne z Oslo), zmienione w dniu 27 listopada 2006 r.,
  - uwzględniając Wytyczne na temat wykorzystania aktywów obrony wojskowej i cywilnej do wsparcia działań humanitarnych ONZ w przypadkach złożonych sytuacji kryzysowych, z marca 2003 r.,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze wysoką liczbę pożarów, które wystąpiły w 2009 r. w południowej Europie, powodując ofiary śmiertelne i zniszczenia w wielu miejscach na kontynencie europejskim, zwłaszcza w Grecji, Hiszpanii, Włoszech, Portugalii i Francji, uderzając w państwa członkowskie UE, najbardziej oddalone regiony, zwłaszcza Wyspy Kanaryjskie, kraje ubiegające się o przystąpienie do UE oraz państwa bezpośrednio sąsiadujące z UE,
- B. mając na uwadze, że rośnie skala klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka, na przykład pożarów, wyrządzających poważne szkody ludziom, gospodarce, środowisku i kulturze, co wymaga zwiększenia nie tylko zdolności reagowania na szczeblu UE, ale również wzmocnienia środków zapobiegania im i usuwania ich skutków,
- C. mając na uwadze, że pożary te wynikają z wielu czynników, w tym zmian klimatu, nieodpowiedniej definicji lasów i gospodarki leśnej oraz połączenia przyczyn naturalnych i ludzkich zaniedbań, a także z działalności przestępczej oraz nieodpowiedniego wdrażania przepisów, które zabraniają nielegalnej zabudowy na obszarach spalonych i zapewniają ponowne zalesianie,
- D. mając na uwadze, że problemy związane z pożarami lasów i suszami będą coraz dotkliwsze ze względu na coraz częściej występujące wyjątkowo suche lata, a także mając na uwadze, że doświadczenia z lat ubiegłych i z ostatnich miesięcy wskazują na potrzebę nasilenia wspólnotowych działań zapobiegawczych w zakresie ochrony ludności oraz zwiększenia gotowości i zdolności do reagowania w przypadku pożarów lasów i innych gwałtownych pożarów,
- E. mając na uwadze, że w chwili obecnej na szczeblu UE nie istnieją żadne wytyczne dotyczące zapobiegania pożarom lasów,
- F. mając na uwadze, że państwa członkowskie są nadal odpowiedzialne za utrzymanie takiej polityki użytkowania gruntów, która nie tworzy pośrednich zachęt do wywoływania pożarów lasów przez człowieka w celu zmiany klasyfikacji gruntów,

---

¹ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 331.

² Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.

- G. mając na uwadze, że w białej księdze Komisji zatytułowanej „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania” (COM/2009/0147) podkreślono, iż zmiany klimatu doprowadzą do wzrostu prawdopodobieństwa i dotkliwości skrajnych zjawisk pogodowych w Europie, co spowoduje większe ryzyko szkód dla ludzi, infrastruktury i środowiska, oraz odnotowano, że UE ma ważną rolę do odegrania we wspieraniu najlepszych praktyk poprzez tworzenie wspólnego i skoordynowanego podejścia,
- H. mając na uwadze, że zwiększenie zdolności Unii do reagowania w przypadku katastrof wymaga podejścia obejmującego zapobieganie katastrofom, gotowość, reagowanie i usuwanie ich skutków na szczeblu krajowym, europejskim i międzynarodowym,
- I. mając na uwadze, że – według danych europejskiego systemu informacji dotyczących pożarów lasów – łączna powierzchnia obszarów pokrytych roślinnością i zalesionych zniszczonych tego lata w wyniku pożarów przekroczyła 315 000 hektarów, a kraje, które najbardziej ucierpiały, to Grecja, Hiszpania (zwłaszcza Wyspy Kanaryjskie), Portugalia, Włochy, Chorwacja i Turcja, a także wzywając Komisję Europejską do szybkiego działania w celu przekazania zniszczonym obszarom zasobów UE,
- J. mając na uwadze potrzebę lepszej koordynacji działań Rady, Komisji i państw członkowskich oraz ustanowienia jednolitych, spójnych europejskich ram obejmujących nie tylko działania zapobiegawcze, ale całego cyklu reagowania na wypadek katastrof, włącznie z ostatnimi etapami usuwania ich skutków, przy ścisłym zaangażowaniu Parlamentu,
- K. mając na uwadze, że obecne katastrofy mają często charakter transgraniczny i wymagają wielostronnej i skoordynowanej reakcji; mając na uwadze szkodliwe gospodarcze i społeczne konsekwencje klęsk żywiołowych dla regionalnej gospodarki, działalności i produkcyjnej i turystyki,
- L. mając na uwadze, że w świecie, w którym coraz częściej występują coraz poważniejsze klęski żywiołowe, najdotkliwiej odczuwane przez osoby najuboższe, podmioty UE muszą działać wspólnie, by zagwarantować skuteczne udzielanie ofiarom pomocy humanitarnej oraz zmniejszyć podatność na zagrożenia,
- M. mając na uwadze, że ze względu na wzrost mobilności obywateli w Unii i w krajach trzecich niepokojem napawa również brak jednolitych systemów i protokołów ostrzegania,
- N. mając na uwadze, że UE powinna uznać szczególny charakter klęsk żywiołowych przybierających postać susz i pożarów w basenie Morza Śródziemnego i odpowiednio dostosować zapobieganie, badania naukowe, zarządzanie ryzykiem, obronę cywilną i instrumenty solidarności,
1. wyraża solidarność z cierpiącymi rodzinami osób, które poniosły śmierć, oraz z mieszkańcami zniszczonych obszarów; dziękuje wszystkim tym, którzy włączyli się w gaszenie pożarów i niesienie pomocy ofiarom: strażakom, żołnierzom, ochotnikom i władzom lokalnym;
  2. z zadowoleniem przyjmuje natychmiastową reakcję władz w niektórych zagrożonych

państwach członkowskich; wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie do okazania większej solidarności ze zniszczonymi regionami; składa wyrazy podziękowania za pomoc udzieloną ich władzom i służbom ratowniczym;

3. ubolewa, że w wielu przypadkach środki zapobiegania pożarom i walki z ogniem zastosowane przez rządy krajowe najwyraźniej nie wystarczyły, by zmniejszyć niszczące skutki pożarów, i wyraża uznanie dla heroicznych wysiłków poszczególnych osób i ochotników pomagających w gaszeniu pożarów i ratowaniu życia ofiar;
4. wyraża zaniepokojenie rosnącą liczbą klęsk żywiołowych, które zdaniem ekspertów można uznać głównie za skutki zmian klimatu, a także wzywa Komisję do wystąpienia z inicjatywami mającymi na celu osiągnięcie ambitnego porozumienia międzynarodowego na piątej konferencji stron pełniącej rolę posiedzenia stron protokołu z Kioto, która odbędzie się w Kopenhadze (Dania) od 7 do 18 grudnia 2009 r.;
5. podkreśla, że wylesianie jest przyczyną 20% emisji gazów cieplarnianych na świecie, a lasy są jednym z najcenniejszych naturalnych pochłaniaczy dwutlenku węgla i stanowią najskuteczniejszy środek łagodzenia zmian klimatu, gdyż nie wywołują negatywnych i nieprzewidywalnych skutków ubocznych;
6. podkreśla, że w komunikacie zatytułowanym „W kierunku ogólnego porozumienia kopenhaskiego w sprawie zmian klimatu” (COM(2009)39) Komisja stwierdza, iż przepisy dotyczące leśnictwa, użytkowania gruntów i zmiany ich klasyfikacji odegrają kluczową rolę w zapewnianiu integralności środowiskowej jej celów dotyczących łącznego poziomu emisji, wzywa do obniżenia o 50% całkowitej powierzchni wylesiania i do zahamowania do 2030 r. spadku łącznej powierzchni lasów, a także odnotowuje, że inwestycje związane z redukcją poziomu wylesiania umożliwią ochronę różnorodności biologicznej na świecie i zapewnienie na szczeblu lokalnym długoterminowego, trwałego rozwoju;
7. podkreśla, że jeśli Unia Europejska chce nadal ogrywać pierwszoplanową rolę w dążeniach do zawarcia w Kopenhadze wszechstronnego porozumienia w sprawie zmian klimatu, to sprawą zasadniczą jest ustanowienie jednolitych europejskich ram ochrony lasów, zalesiania i ponownego zalesiania;
8. zwraca się do Rady, by pilnie zmieniła zasady regulujące korzystanie z Funduszu Solidarności, zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2006 r.; ponownie wyraża przekonanie, że nowe rozporządzenie w sprawie Funduszu Solidarności UE, które przewiduje między innymi obniżenie progów wymaganych do uruchomienia środków z funduszu, da Unii większe możliwości skutecznego, elastycznego i terminowego usuwania szkód zaistniałych w wyniku katastrof; nalega stanowczo, by Rada Europejska nie odrzucała tego rozporządzenia oraz by wniosła o natychmiastowy przegląd obowiązującego rozporządzenia w sprawie Funduszu Solidarności UE;
9. wzywa Komisję, by w stosownych przypadkach uruchamiała środki z obecnego Funduszu Solidarności UE w jak najelastyczniejszy sposób i bez opóźnień, niezwłocznie po złożeniu przez kraje dotknięte klęskami wniosków o udzielenie pomocy; uważa, że w razie klęski żywiołowej najważniejszą sprawą jest natychmiastowe udostępnienie niezbędnych środków z Funduszu Solidarności UE w celu złagodzenia cierpień ofiar i ich najbliższych oraz zaspokojenia ich potrzeb na obszarach dotkniętych klęską;

10. podkreślając, że odpowiedzialność za zapobieganie pożarom i walkę z nimi spoczywa w pierwszym rzędzie na władzach poszczególnych państw członkowskich, zwraca się zarazem do Komisji o podjęcie niezbędnych działań w celu ustanowienia niezależnych, stałych europejskich sił szybkiego reagowania mających udzielać pomocy państwom członkowskim i obszarom dotkniętym klęskami w razie rozległych pożarów lasów i innych klęsk poprzez dostarczanie im najlepszego wyposażenia i wiedzy fachowej; zauważa w związku z tym, że Komisja powinna przeanalizować możliwości zapewnienia dostępu do ewentualnych dodatkowych środków z innych źródeł, w tym z zasobów prywatnych, w celu zapewnienia szybkiej reakcji w sytuacji poważnego zagrożenia;
11. uznaje, że tegoroczne doświadczenia wskazują na potrzebę wzmocnienia zdolności ochrony ludności, zapobiegania, gotowości i możliwości reagowania Wspólnoty w odniesieniu do pożarów lasów i innych gwałtownych pożarów, oraz stanowczo nalega, by Komisja wystąpiła z odpowiednią inicjatywą; popiera działania mające zwiększać gotowość państw członkowskich w zakresie ochrony ludności, zwłaszcza poprzez wymianę ekspertów i najlepszych praktyk oraz ćwiczenia i przedsięwzięcia zmierzające do utrzymywania stanu gotowości;
12. wzywa Komisję do przeprowadzenia większej liczby badań ukierunkowanych na poprawę zapobiegania pożarom lasów oraz lepsze metody i sprzęt do walki z pożarami lasów, a także do dokonania przeglądu planowania przestrzennego i użytkowania gruntów; dlatego też wzywa państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań na rzecz doskonalenia i wdrażania krajowych przepisów dotyczących ochrony lasów oraz do powstrzymania się od sprzedaży, zmiany klasyfikacji gruntów i ich prywatyzacji, co ograniczy naruszenia i spekulacje; uważa, że należy w tym celu wykorzystać całą wiedzę specjalistyczną UE, w tym systemy satelitarne;
13. ponownie wzywa Komisję do przedłożenia pakietu prawnie wiążących instrumentów (np. dyrektywy ramowej) w celu wypełnienia luk w obowiązującym prawodawstwie, strategiach politycznych i programach UE w zakresie zapobiegania katastrofom i reagowania na nie;
14. ponawia apel, skierowany do Komisji w rezolucji z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie klęsk żywiołowych (pożarów, susz oraz powodzi)¹, o przedstawienie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zapobiegania pożarom i zarządzania w razie ich wystąpienia, przewidującej regularne gromadzenie danych, opracowywanie map i wskazanie obszarów zagrożonych, przygotowanie planów zarządzania ryzykiem pożarów, wskazanie przez państwa członkowskie przydzielonych na ten cel zasobów i dostępnej infrastruktury, koordynację działań poszczególnych organów administracji, minimalne wymogi dotyczące szkolenia personelu oraz ustanowienie odpowiedzialności i kar za szkody wyrządzone środowisku;
15. zachęca Komisję do zbadania możliwości współpracy z krajami sąsiadującymi z UE i z innymi krajami trzecimi w zakresie walki z katastrofalnymi pożarami oraz wymiany najlepszych praktyk lub zdolności w okresie niebezpiecznych miesięcy letnich w celu lepszego przygotowania się na sezon pożarów lasów w 2010 r.;

---

¹ Dz.U. C 297 E z 7.12.06, s. 375.

16. uważa, że rosnąca liczba pożarów to wynik czynników wykraczających poza zmiany klimatu oraz że połączenie przyczyn naturalnych i działalności człowieka związanej z definicją gruntów leśnych, uprawnych lub budowlanych może mieć decydujący wpływ na wzrost liczby podpałek; wzywa zatem do pilnego przyjęcia i rygorystycznego wdrażania przez państwa członkowskie przepisów w zakresie ochrony lasów i innych ekosystemów, zapobiegających komercjalizacji gruntów leśnych i zmianie ich przeznaczenia, zapewniających ponowne zalesianie wszystkich spalonych obszarów i wprowadzających skuteczny monitoring tych przepisów, tak aby skutecznie zniechęcać do działalności przestępczej; wzywa do wykorzystania w tym celu całej dostępnej wiedzy specjalistycznej UE, w tym systemów satelitarnych;
17. wskazuje, że podpalacze, zwłaszcza czerpiących zysk z odbudowy lub ze zniszczenia gruntów leśnych, mogą popychać do działania przepisy, które nie dość restrykcyjnie definiują lub chronią takie grunty, lub też nieodpowiednie stosowanie przepisów zakazujących nielegalnej zabudowy; wzywa zatem państwa członkowskie do zadbania, by wszystkie spalone obszary leśne zachowały charakter gruntów leśnych i były objęte wiążącymi programami ponownego zalesiania, niedopuszczającymi do zmiany przeznaczenia tych gruntów;
18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ściślejszego współdziałania na polu ochrony ludności w przypadku klęsk żywiołowych w celu zapobiegania ich niszczącym skutkom oraz ich minimalizacji, poprzez przyznanie potrzebnych zasobów na wczesne ostrzeżenie, koordynację i udostępnianie zasobów logistycznych;
19. wzywa do lepszego wykorzystania istniejących zasobów finansowych i technicznych oraz poczynionych postępów naukowych do zapobiegania klęskom żywiołowym i łagodzenia ich skutków;
20. wzywa Komisję, aby kontynuowała współpracę z organami krajowymi na rzecz opracowania polityki minimalizacji skutków pożarów dla środowiska naturalnego; wzywa do realizacji polityki zalesiania opartej na poszanowaniu cech bioklimatycznych i środowiskowych, przy wykorzystaniu odmian bardziej odpornych na ogień i suszę oraz lepiej dostosowujących się do zmian klimatu;
21. głęboko ubolewa, że niektóre kraje UE, już raz w niedawnej przeszłości dotknięte pożarami o podobnej skali, poniosły w okresie pożarów tak wiele poważnych strat; w związku z tym uważa za niezbędne niezwłoczne zbadanie stosowności środków zapobiegawczych i gotowości, co powinno doprowadzić do wyciągnięcia odpowiednich wniosków, pozwalających na zapobieganie w przyszłości niszczącym skutkom podobnych klęsk w państwach członkowskich UE i na ograniczanie ich konsekwencji; w związku z tym wzywa Komisję, by zwróciła się do państw członkowskich o informacje na temat programów operacyjnych, które opracowały one w celu reagowania na klęski żywiołowe, z myślą o wymianie doświadczeń i wyciągnięciu wniosków w sprawie natychmiastowych działań, koordynacji organów administracyjnych i operacyjnych oraz dostępności niezbędnych zasobów ludzkich i sprzętu;
22. nalega, by Komisja dalej wzmacniała istniejący program wymiany doświadczeń w zakresie wdrażania nowych technologii na rzecz kontroli i nadzorowania ryzyka pożarowego i skutków pożarów oraz by opracowała europejską procedurę wydawania

uprawnień wykwalifikowanym pracownikom technicznym w celu usprawnienia szkoleń;

23. uważa, że aby zagwarantować niezbędne postępy we włączaniu zapobiegania katastrofom i obniżania zagrożenia nimi do programów realizowanych w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, należy poprawić istniejące wytyczne i opracować nowe; wzywa w szczególności do uzależniania wypłat z instrumentów finansowych Wspólnoty od spełnienia określonych warunków oraz do wprowadzenia zasady zwrotu pomocy wspólnotowej w razie jej nieprawidłowego wykorzystania, np. niewykonania planów powtórnego zalesiania lub niespełnienia innych obowiązkowych warunków; wzywa ponadto do finansowania z programów Wspólnoty podnoszenia świadomości w zakresie zapobiegania, dostosowywania ekosystemów leśnych do zmian klimatu – zwłaszcza na obszarach poważnie narażonych na ich skutki – oraz środków edukacyjnych;
24. zachęca państwa członkowskie, zwłaszcza te, które najbardziej ucierpiały wskutek klęsk żywiołowych, do optymalnego wykorzystania środków finansowych dostępnych w funduszach strukturalnych i innych funduszach Wspólnoty w bieżącym okresie programowania (2007-2013), a także do włączania – w stosownych przypadkach – przedsięwzięć i działań prewencyjnych jako działań priorytetowych do odpowiednich programów operacyjnych;
25. uważa, że w celu przyspieszenia wypłaty środków pomocowych należy dokonać przeglądu procedur uruchamiania zasobów z Funduszu Solidarności; uważa w szczególności, że w tym celu można opracować system zaliczek bazujący na wstępnej wycenie bezpośrednich szkód, w którym dalsze wypłaty zależałyby od ostatecznego wyliczenia wysokości poniesionych całkowitych bezpośrednich szkód oraz od wykazania, że w wyniku danej katastrofy zastosowano określone środki zapobiegawcze;
26. wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie, by uświadomiły społeczeństwu wartość naszych lasów i ich zasobów oraz korzyści płynących z ich ochrony, wspierając przy tym zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w formie zorganizowanego wolontariatu lub innych metod, np. stowarzyszeń na rzecz obrony i ochrony lasów i obszarów przyrodniczych;
27. podkreśla pilną potrzebę wzmocnienia Ośrodka Monitorowania i Informacji niezbędnymi zasobami ludzkimi i materialnymi, by umożliwić mu aktywne wspieranie operacji prowadzonych w ramach wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności przez państwa członkowskie;
28. wzywa państwa członkowskie do zaostrzenia sankcji karnych za przestępstwa przynoszące szkody dla środowiska, a zwłaszcza za działania prowadzące do pożarów lasów, oraz do poprawy koordynacji działań nie tylko służb pożarniczych, ale wszystkich instytucji zajmujących się przyczynami i skutkami pożarów oraz wykrywaniem sprawców i pociąganiem ich do odpowiedzialności; podkreśla, że szybkie i skuteczne dochodzenia mające na celu wskazanie winnych, a następnie odpowiednie działania dyscyplinarne zniechęcają do zaniedbań i działań celowych;
29. wzywa do uznania na szczeblu Wspólnoty szczególnego charakteru klęsk żywiołowych dotyczących regiony śródziemnomorskie, takich jak susze i pożary lasów, ze względu na rozległe konsekwencje pożarów poza dotkniętymi obszarami – w całej Europie, a także do

odpowiedniego przystosowania instrumentów wspólnotowych z zakresu zapobiegania, badań naukowych, zarządzania ryzykiem, obrony cywilnej i solidarności, by podnieść zdolność poszczególnych państw członkowskich do reagowania na tego rodzaju klęski;

30. podkreśla, że – pomijając poważne skutki dla środowiska i gospodarki – obecna częstotliwość występowania pożarów w Europie południowej (prawie 95% łącznej spalonej powierzchni gruntów w UE leży w basenie Morza Śródziemnego) ma bezpośredni związek z nasilaniem się konsekwencji zmian klimatu na tych obszarach (erozja i ubytki gleby, pustynnienie, wzrost poziomu emisji gazów cieplarnianych, w tym CO₂); podkreśla, że należy w pełni uwzględnić znaczne narażenie ekosystemów leśnych w tych regionach na zmiany klimatu;
31. wzywa w związku z tym do opracowania zintegrowanej strategii UE w zakresie ochrony ekosystemów leśnych w południowej Europie, która zapewni dostateczne finansowanie środków zapobiegawczych, środków mających naprawiać długoterminowe szkody w gospodarce i środowisku oraz zapewniać ponowne zalesianie całych ekosystemów, a także finansowanie dostosowania południowoeuropejskich ekosystemów leśnych do zmian klimatu i łagodzenia ich skutków;
32. wzywa do uznania konieczności zwiększenia wsparcia finansowego Wspólnoty na środki zapobiegawcze;
33. uważa, że należy bezzwłocznie promować i wspierać wolontariat na rzecz ochrony ludności poprzez podstawowe działania szkoleniowe i sprzęt, w tym sprzęt wykorzystujący zaawansowane technologie, ponieważ wolontariusze są jednym z ważniejszych zasobów dostępnych państwom członkowskim w sytuacjach kryzysowych spowodowanych klęskami żywiołowymi;
34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi, organom krajowym i regionalnym oraz parlamentom państw członkowskich UE i krajów ubiegających się o członkostwo.